

Sygn. akt II K 197/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22.04.2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w II wydziale Karnym , w składzie :

Przewodniczący : SSR Krzysztof Matysiak

Protokolant : sekr. Sąd . A. Klimek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej A. Szulc

po rozpoznaniu dnia 01.04.2014 r. i następne sprawy

R. S. s. E. i W. z d. B. , ur. (...) w G.

oskarżonego o to , że :

w dniu 09 października 2013 r. o godz. 21:05 w O. na ul. (...) na drodze publicznej kierował pojazdem marki F. (...) nr rej. (...) czym naruszył orzeczony prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ z dnia 29 października 2012 r. sygn. akt II K 1455/11 zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych obowiązujących od 06 listopada 2012 r. do dnia 06 listopada 2016 r.

- tj. o przestępstwo z art. 244 kk.

I .oskarżonego R. S. uznaje za winnego tego że w dniu 09 grudnia 2013 r. w O. w godzinach wieczornych na drodze publicznej kierował pojazdem marki F. (...) nr rej. (...) czym naruszył orzeczony prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ z dnia 29 października 2012 r. sygn. akt II K 1455/11 zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych obowiązujących od 06 listopada 2012 r. do dnia 06 listopada 2016 r. i za to na podstawie art. 244 kk. skazuje go na karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności ,

II. obciąża oskarżonego kosztami postępowania i opłatą w kwocie 60 zł

UZASADNIENIE

W dniu 9 grudnia 2013 r. R. S. przyjechał wraz z M. K. (1) z G. do O. samochodem marki F. (...) nr rej. (...) . Obaj są pracownikami firmy (...) z oo. w G. zajmującej się systemami telefonii komórkowej . Samochodem z G. kierował M. K. (1) . W O. przyjechali oni na ul. (...) gdzie M. K. (1) opuścił pojazd aby wykonać swoją pracę . Trwała ona około 2-3 godziny.

Po opuszczeniu samochodu pozostawił go R. S. . Około godz. 21:00 funkcjonariusz Policji J. K. (1) wraz z f. straży miejskiej A. B. (1) podjęli kontrole samochodu F. (...) stojącego na ul. (...) naruszającego zakaz B- 36 . W samochodzie tym na miejscu kierowcy siedział R. S. . W trakcie interwencji ustalono , iż w/w ma orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych .

(dowód : zezn. M. K. K- 54 v , J. K. K- 47v-48 , cześć. Wyj. osk. K- 47v)

W związku z powyższym przedstawiono R. S. zarzut popełnienia czynu z art. 244 kk.

Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił iż w dniu 9.10.2013 roku jak wskazano w zarzucie a/o na pewno nie było go w O. . Co do 9 grudnia 2013 r. nie poruszał się samochodem , bo nie ma prawa

jazdy . Samochodem kierował M. W. , iż wtedy przyjechali po jakieś klucze i K. poszedł a on został w samochodzie . Nie było go długo i dlatego włączył silnik , aby zagrzeć sobie w samochodzie .Na to nadjechał radiowóz i okazało się że samochód stoi na zakazie .Oświadczył , iż ma zakaz prowadzenia pojazdów i dlatego nie prowadził samochodu .

Pod koniec przewodu sądowego po złożeniu zeznań przez M. K. , oskarżony zmienił swoją wersję wskazując , iż po tym jak M. K. odszedł do pracy , on skontaktował się ze swoim kolegą T. i z nim pojechał . T. miał prowadzić i zorganizować dwie koleżanki . Nie wie jak się nazywa ten T. i gdzie mieszka .

Sąd zważył co następuje :

Wyjaśnienia oskarżonego zasługują jedynie na uwzględnienie jedynie w części dotyczącej przyjazdu do O. .W pozostałym zakresie są one próbą uniknięcia odpowiedzialności karnej .

Pozostały materiał dowodowy potwierdza fakt zaistnienia czynu przypisanego oskarżonemu .

Bezsprzecznie jak wynika z zeznań M. K. przyjechał on z oskarżonym do O. . Po przyjeździe na ul (...) poszedł do pracy pozostawiając samochód pod opieką oskarżonego . Pracował około 2-3 godzin . Później kolega zadzwonił po niego aby odebrać auto . Zdziwił się , że auto stało w innym miejscu . Oskarżony na tę okoliczności powiedział mu ze to jego sprawa.

J. K. wskazał , iż interwencję dokonano z uwagi na naruszenie przepisów o zakazie zatrzymywania się i postoju . W toku czynności oskarżony który siedział za kierownicą , na żadnym etapie postępowania nie kwestionował faktu kierowania tym pojazdem i poruszania się nim . Ustalono też iż nie posiada on uprawnień z uwagi na orzeczonego zakaz sądowy . W. , iż oskarżony mówił im , że musi jeździć samochodem bo ma taką pracę . Oskarżony sam wezwał kolegę .

A. B. przypomniał sobie fakt interwencji jednak z uwagi na upływ czasu nie pamiętał szczegółów myląc ją w ocenie Sądu z inną .

Mając powyższe okoliczności na uwadze oraz zupełnie niewiarygodną tezę o koleźce T. Sąd uznał , iż oskarżony po opuszczeniu przez M. K. samochodu w nieustalonym czasie na pewno w godzinach wieczornych poruszał się samochodem F. (...) po O. do momentu interwencji funkcjonariuszy .

Dodatkowo analiza odpisów wyroków wskazuje iż oskarżony w latach 2011-2013 był 2- krotnie karany za jazę pod wpływem alkoholu i raz z art. 244 kk. Trudno zatem uznać za wiarygodne twierdzenia oskarżonego , że ma świadomość orzeczonego zakazu i dlatego nie kieruje samochodem .

W związku z tymi ustaleniami Sąd zmienił opis czynu zarzuconego oskarżonemu i przypisał mu , że uznaje za winnego tego że w dniu 09 grudnia 2013 r. w O. w godzinach wieczornych na drodze publicznej kierował pojazdem marki F. (...) nr rej. (...) czym naruszył orzeczonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ z dnia 29 października 2012 r. sygn. akt II K 1455/11 zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych obowiązujących od 06 listopada 2012 r. do dnia 06 listopada 2016 r. .

Sąd uznał też , iż od początku postępowanie dotyczyło zdarzenia faktycznego mającego miejsce 9 grudnia 2013 r. a zapis w a/o o dniu 9 października był oczywistym błędem .

Przy orzekaniu kary Sąd wziął pod uwagę

- uprzednią wielokrotną karalnością za przestępstwa związane z bezpieczeństwem komunikacyjnym K- 9-10
- dane osobopoznawcze K- 30

Mając powyższe na uwadze Sąd uznając oskarżonego za winnego popełnienia czynu na podstawie art. 244 kk. skazał go na karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności uznając , iż tylko kara bezwzględna spowoduje że oskarżony zacznie postępować zgodnie z normami społecznymi i obowiązującymi przepisami .

Ponadto Sąd obciążył oskarżonego kosztami postępowania i opłatą w kwocie 60 zł